त्रयोखाद्यस्य चार्वङ्गि ! रहस्यं प्रवदामि ते॥" इति कामधेनुतन्त्रे ३२ पटलः॥॥॥

ऋवि च। श्रय सङ्ख्यविधानम। "श्रमङ्गल्पितमर्त्यो यत्रानाधिकमयापि वा। न सम्यक्षलभागभ्यात्तसावियममाचरेत॥ ताम्बपावं सद्वश्च सतिलं जलपूरितम। सक्तमञ्ज फलेहें वि ! ग्रहीत्वाचम्य कल्पतः॥ अभ्यन्त्र च शिरःपद्मे श्रीगुरुं कर्णामयम्। यचे गवदनो वापि देवेन्द्रवदनोऽपि वा॥ मासं पत्तं तिथिश्चेव देवपव्वीदिकन्तथा। श्राद्यन्तकाल्य तथा गीवं नाम च कामिनाम क्रियाद्वयं करिष्येऽन्तमेत्रं सम्तुख्जेत् पयः॥" दति योगिनोतन्ते प्रथम खण्डोयः २ पटलः॥॥॥ यन्यच । शिवपूजायां मानससङ्ख्यो यथा, -''ततस्त परमेशानि ! क्वता सङ्ख्यमानसम । यथापूर्वे महादेवि ! ब्रह्माग्डस्थितिमानसः॥ तथा भवत् सर्वाङ्गं इति सङ्ख्या मानसः। न गीवं सस देवेशि ! न नाम परमेखरि ॥ न साता परमेशानि न पिता सम कासिनि। तिसान काले महिशानि मस सर्व न हि प्रिये॥ न वारं न तिथिं देवि तिसान् काले ग्रुचि साते न काष्टां न कलां देवि तिसान काली वरानने न दिवा परमेशानि न रालि परमेश्वरि। श्वतएव सहेशानि सङ्गत्यं मानसं स्मृतम्॥ मानसं यदि श्रायाति तदा स्थानन किं प्रिये। ाङ्कलां मानसं देवि चतुव्वर्गप्रदायकम्॥ स्य लं हि परमेशानि सङ्कलां व्यर्थम् चते॥ मङ्गल्येन विना देवि यत्किञ्चित क्षतवानस्थी: तदुत्रं परमेशानि तत् सर्वे मानसं परम्॥ यदुतां परमेशानि मुनिना चुद्रवृद्धिना। तत् सर्वः परमेशानि व्यर्थः भवति पार्व्वति। द्ति सङ्कल्पमाचर्य जीवन्यामं समाचरत्॥

इति लिङ्गार्चनतन्त्रे ५ पटलः॥ सङ्कल्पजन्मा, [न्] पुं, (सङ्कल्पात् जन्म यस्य।) कामदेवः। द्रति इलायुधः॥ (यथा, कथा-मरिक्सागरे। ४८। २३८।

"दर्भोऽपि कामः सङ्कल्पजन्मा गर्वे ग

निर्मितः॥") मङ्ख्यभवः, पुं, (सङ्ख्यात् भव उत्पत्तियेखः।) कामदेवः। इति विकाख्ड्योवः॥ (प्रभिनाष-मभूतमात्रे, त्रि। यथा, महाभारते। १३।

"त्वदयमागतं विडि देवेन्द्रं मां ग्रुचिसिते। क्रियमानमनङ्गेन त्वसङ्ख्यभवेन ह ॥'') मङ्ख्ययोनिः, पुं,(सङ्ख्यात् योनियंस्य।)काम-देवः। इति हमचन्द्रः॥

मइसुकः, ति, (सम्यक् दमित इतस्ततो गच्छ-तोति। सस + कस गती + "समि कसक्कन्।" उणा २। २८। इति उकन्।) घस्थिरः। इतमरः॥ दुर्बेनः। इत्युणादिकोषः॥ सन्दः। इति सिडान्तकौ सुद्धासुणादिवत्तः॥ संकीर्यः। भगवादेशीनः। इति सं जिससारोणादिवत्तः॥

(यया, महाभारते। १२। १८३। १३।
"लोष्टमहीं तृणच्छे दी नखखादी तु यो नरः।
नित्योच्छिष्टः सङ्घुको नेहायुर्विन्दते महत्॥"
सङ्घारः,पुं,(संकोर्य्यते हित। सं + कृ + विचेपे +
घज्।) समार्जन्या चिप्तपृत्यादिः। हित
यन्दरकावनी ॥ श्राम्चटत्कारः। हित
मेदिनो॥

सङ्घारो, स्त्रो, नवदूषितकन्या। इति मेदिनी ॥ सङ्घायः, चि. (सम्यक् काग्रते प्रकाग्रते इति । काग्र + पचाद्यच्।) सहग्रः। (यथा, मङा-भारते। १। १२३। ३।

"षाजगाम ततो देवो धम्मी मन्त्रवसात् ततः। विमाने सूर्य्यमङ्कामे कुन्ती यत जपस्थिता॥") चिन्तकः। इति विम्बः॥

सिक्कलः, पुं, दस्रनोस्का। इति विकास्त्रभिष्टः॥
सङ्कीर्षं, नि, (सं + क्ष + क्षः।) जनादिभिर्निरवकाथः। इति भरतः॥ नानाजातिसंमि जितम्।
इति भानुदीचितः॥ तत्पर्य्यायः। सङ्गुनम् २
याकीर्षम् ३। इत्यमरः॥ निचितम् ४। इति
नानर्थि घमरः॥ व्याप्तम् ५ समाकीर्षम् ६।
इति प्रव्हरबावनी॥ (यथा, महाभारते।१।
१३४। २८।

"दोणः सङ्गीर्णयुद्धे च शिच्चयामास वीर्थ्यवान्॥" सङ्गटः। दत्यजयः। परस्यदिवजातीयः। यया, "विश्रेष्यनिष्नैः संकीर्थैर्नानार्थैरव्ययैरपि।"

इत्यमरञ्जोकटीकायां भरतः॥

चग्रदः । दति नानार्थे चमरः ॥ सङ्कोर्णः,पुं, (सं + कॄ + ज्ञः ।) श्रम्बष्टकरणादिः चाण्डालपर्थ्यन्तीमञ्जातिः। इत्यमरः॥ मिश्रित-

रागः । इति संगीतशास्त्रम् ॥ सङ्गीत्तंनं, क्ली.स्त्रो,(सं +कीर्त्त+स्युट्ग) सम्यक् प्रकारेण देवतानामोचारणम् । गुणादि-

कयनम्। यथा,—
"क्षण्वणं त्विषा क्षणं साङ्गोपाष्ट्राष्ट्रपायदम्
यज्ञैः सङ्गीर्त्तनप्रायेथिकान्ति हि सुमेधसः॥"
इति त्रीमद्वागवते ११ स्वन्धे ५ घध्यायः॥
"क्ष्यतां व्यावर्त्त्रयति। त्विषा कान्त्रा कृष्णं हन्द्रनीलमणिवदुष्णुकम्। यद्वा त्विषा कृष्णं कृष्णावतारं घननं कृषी कृष्णावतारं प्रमान्यं द्र्ययति। चङ्गानि हृद्यादीनि। उपाङ्गानि कौस्तुभादीनि। चङ्गाणि सुदर्यनादीनि। पाषदाः सुनन्दादयः। तत्वहितं यज्ञे रर्चनैः। सङ्गीर्तनं नामोद्यारणं सुतिब तत्प्रधानैः। सुमेभसो विवेकिनः।" इति तदीकायां श्रीधरः

खामी ॥*॥ तकाशांका यथा, -"सङ्गीर्तनध्वनि मानवाः।
तेषां पादरजःस्रार्थात् सदाः पूता वसुन्धरा ॥"
इति बङ्गारदीयपुराणम् ॥

षि च।
"नामसङ्गीर्जनं यत स्वत्यस्य परझालनः। स्थानं तत्तु पवित्रं स्वास्त्रतानां तत्तु मुसिदम्॥" इति पद्मपुराचम्॥ ॥ ॥॥

प्रथमसङ्गीर्त नारभप्रमाणं यथा। पुरुत्तरतीर्थं नारदं प्रति ब्रह्मवाकाम। "श्रीक्षण्रसमङ्गीतं वीणाध्वनिसमन्दितम।" कुर वसाधनाचैव मृखन्तु मुनयः सुराः ॥ गोपीनां वस्त्रहरणं परं रासमहोत्सवम्। ताभिः सार्वे जनकीड़ां इरेककी ते न क्रम ॥ क्षणसङ्घीर्त्त नं तृष् प्रनाति श्रुतिमात्रतः। योतारञ्ज प्रवतारं पुरुषैः सप्तभिः सद्य ॥ यचैव प्रभवेद्दतस् । तद्वामगुणकोत्तर्णम्। तव सर्वाणि तीर्थानि पुर्खानि मङ्गलानि च॥ तत्नीर्त्तनध्वनि शुला सर्वाणि पातकानि च ॥ दूरादेव पलायन्ते वैतनेयिमवोरगाः ॥ • तहिनं सफलं धन्यं यगस्यं सब्बेसङ्गलम । श्रीकृषाकीर्त्तनं यच तत्र वै नायुषीऽव्ययः॥ क्रणमंकीर्त्तनस्थाने ये च नृत्यन्ति वैचावा:। तेषां पादरजः स्पर्भात सदाः पूता वसुन्धरा॥ उत्कीत्तंनं भवेद्यत क्षणस्य परमातानः। स्थानं तच भवेत्तीर्थं स्तानां तच सुत्तिदम् ॥ नात पापानि तिष्ठन्ति पुर्खानि सुख्यिराणि

तपिखनाञ्च व्रतिनां व्रतानां तपसां स्थलम् ॥
वर्त्तन्ते पापिनां देहे पापानि व्रिविधानि च ।
सहापापोपपापातिपापान्ये व स्मृतानि च ॥
क्षण्यंकीर्त्तनाद्यानात्तन्यन्त्रयहणादहो।
सुचन्ते पातकस्तैय पापिनस्विविधा जनाः॥"
इति नारदपच्चराचे ज्ञानास्त्रतसारे प्रथमेकरात्वे सहोस्सवारको नाम १० अध्यायः॥
सङ्गीर्त्ततः, वि, (सं+कोर्त्त+कः।) सम्यगुचरितः। संस्तुतः। यथा,—
"यज्ञानाद्यवा ज्ञानादुत्तमञ्जोकनाम यत्।

संबोक्तितमयं पुंसो दक्षदेधी यथानतः ॥" दित श्रीभागवते ६ स्कन्धे २ षध्यायः॥ सङ्घुचितं, क्षी, (सं + कुच् + क्षः।) संङ्घोच-युक्तम्। षप्रफ्लस्म्। तत्पर्थ्यायः। निद्राण्म् २ मोलितम् ३ सुद्रितम् ४। दति हमचन्द्रः॥ सुप्तम् ५ मिलितम्६ नतम् ७ निकुच्चितम् ८। सनिद्रम् ८ ष्यसम् १०। दित राजनिर्धेयः॥ (यथा, षार्थ्यासप्तयाम्। ६५४।

''सङ्घिताक्षीं हिगुगां ग्रकां मनीमाविवस्तु र-न्यदनाम्। दियतां भजामि सुन्धामिव तुहिन इव प्रसा-

देन ॥") सङ्कुनं,को,(सङ्कुन्तोति। सं + कुनं संस्थान + दगुपधेति क:।) युदम्। इत्यजयः॥ (यथा,

इरिवंशे । ८१ । ८५ ।

"ततो बलेन महता गजानोकेन चाप्यथ ।
उभगीरन्तरं ताभ्यां सङ्गुलं समप्यत ॥")
परस्परपराष्ट्रतवाकाम्। तत्पर्यायः। क्लिष्टम् ।
इत्यमरः॥ "इ पूर्वापरिवर्षे वाको । यथा—
'यावज्जीवमसं मीनी ब्रह्मचारी पिता मम ।
माता च मम बस्था स्थात् सरामीऽनुपमी

भवान ॥